

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancte se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fiecare publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegraful Român“.

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1883, cu prețul cel mai moderat ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerățiune se trimt mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime se fie scrise bine, ca să se poată cetă.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Decemvre 1882, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârția cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) Înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Efectele maghiarisărei.

Este o mare nefericire pentru un stat, când sferele mai înalte politice perđend din vedere interesul și binele comun, declară războiu pe față tuturor elementelor din stat spre a ridica prin nimicirea lor pe o mică parte a populațiunei statului. Aceasta se întemplă în Ungaria, unde reuniunile de maghiarisare s'au estins ca o rețea pretutindenea spre a stirpi toate naționalitățile de aici și deasupra ruinelor să se înalte națiunea maghiară. Este o mare nefericire aceasta, căci tendența de maghiarisare cu ori ce preț și-a ajuns acum culmea, și ea e în contra noțiunei statului nostru poliglot, e în contra rațiunei sănătoase, e o tendență, carea se forțează pe toate terenele vieței publice, și în tot momentul se lovesce de realitate, care o desfidă în modul cel mai eclatant.

Diarul nostru și-a ținut de datorință patriotică a fi în cursul întemplărilor de toată ziua, și n'a pregetat a reproduce opiniunile foilor unguresci cu privire la acest obiect. Și mai ales înalta politică de stat reproducă de „Pesti Napló“ ne-a luminat

pe deplin. Scim cu cine avem de lucru, și la ce avem să ne așteptăm.

Era o vreme, când noi presupuneam la politicii maghiari rațiune și minte sănătoasă. Era o vreme când mai credeam în valoarea legilor sancționate, căci în statele moderne civilizate legile sancționate sînt garanție și cetățenii se cred în drept a aștepta loiala lor executare. Astăzi ne am luminat pe deplin. Și dacă ne mai ocupăm de acest obiect, o facem aceasta în firmă convingere, că ne împlinim prin aceasta datorința față de patria comună, care ar trebui se fie dulcea mamă a tuturor.

Trecem preste toate câte s'au făcut dela 1868 încoace în favorul maghiarisărei naționalităților. Trecem peste toate, căci ele sînt lucruri cunoscute astăzi în întreaga Europă. Ne vom ocupa numai de cele mai recente, multele reuniuni de maghiarisare

Șarele maghiare pretind ca fie care suflare omenească din Ungaria să se maghiarizeze. Aceasta o pretinde ideea de stat unguresc. Căci după ei e maghiar pământul pe care umblăm, e maghiară pâinea ce înăncăm, e maghiară apa ce bem, e maghiar aerul ce inspirăm, cu un cuvânt toate și totul sînt maghiare. Ergo se maghiarisăm până nu va fi târziu, se facem acuma, ceea ce am întrelăsat de a face până acuma. E reson de stat maghiarisarea, așa dară înainte.

Să stăm puțin în loc. Avem legi sancționate cari garantează fie cărei naționalități libera dezvoltare în direcțiune națională. Trăim în ultimul pătariu al secolului al 19 și simțem național și-a ajuns culmea perfecțiunei. O mică privire asupra grupărei staturilor în peninsula balcanică ne va convinge despre aceasta. Dacă în Ungaria numai au valoare legile, cari ne garantează libera dezvoltare națională; dacă s'a declarat războiu tuturor naționalităților din Ungaria, și nu mai avem scut sub legile sancționate, ne-a mai rămas un puternic scut, și acesta este simțul nostru național. Sîntem măriți cu naționalitatea noastră română. Și aceasta o spunem fraților maghiari franc, fără nici o rezervă. Sîntem români, și vom fi români. O mărturisim aceasta fără șfială, deși se vor supăra pentru sincera noastră mărturisire. Și din noi nu vor face unghiuri în veci. Prin dechiararea de războiu naționalității noastre multe vor ajunge. Vor jigni buna înțelegere dintre noi — popcrul nostru și poporul maghiar, ne vor răpi liniștea noastră sufletească, ne vor face se credem, că legile sancționate nu mai au valoare în Ungaria, toate le vor

putea face, noi însă vom rămănea români, conșcii de puterea noastră vitală, conșcii de demnitatea noastră de român.

Reuniunile de maghiarisare trebuie se fie un ce ertat căci ele se fac sub auspiciile guvernului. Și cât timp mai are valoare egala îndreptățire în stat ne considerăm și noi egali maghiarilor. Și vom începe și noi cu formarea de reuniuni pentru conservarea naționalității noastre, căci dacă e permis maghiarilor a ataca, noue încă ne va fi permis a ne apăra. Si astfel situațiunea ar fi destul de clarificată.

Revista politică.

Sibiu, în 8 Ianuarie 1883.

Moartea contelui Wimpffen, ambasador în Paris, a dat ansă la fel de felii de combinațiuni referitoriu la fiitoriu ambasador. În legătură cu cele publicate în numărul precedent a acestui diariu despre persoana contelui Andrassy, pe care asemenea l'au adus în combinațiune pentru numitul post, dăm loc celor cuprinse într'un articol de fond din „Deutsche Zeitung“ Nr 3962 din 14 Ianuarie a. c. relativ la acest punct. Articolul numit sună astfel:

„Chiar și o foaie mare engleză înregistrează scirea despre eventuala denumire a contelui Kalnoky în locul contelui Wimpffen în Paris. Scirea aceasta precum se pare, n'are nici o basă reală; dar oare din cari motive se ocupă lumea cu consecința mințioasă de cestiuni diplomatice, cari ar avă să se concreadă în străinătate, departe de Viena contelui Kalnoky. Și oare de ce nu se răspândiră atari faime și pe timpul în care conducea afacerile esterne domnul de Haymerle? La curtea austriacă e tare încă partida rusofilă. Membrii aceste partiide pot să se desmerde încă în suvenirile dulci din tinerețe a timpului, pe când pătinea absolutismul european Țarul. Se poate se nu fie în stare partida aceasta în alianță cu clericali și cehii a apăra neajignită poziția contelui Kalnoky?

În spriginul acesta a contelui Kalnoky zace și secretul, cum de poziția lui e atât de slabă. Aliații numiți, nu-i vorbă, o se fie în stare a oferi contelui Kalnoky într'una sau într'altă întrebare serviciul lor cu succes; astfel de servii însă nu se pot mesura cu imperativele politice europene. Diferența intereselor austriace și rusesci, precum și seriozitatea principială, cu care privește atât principele Bismarck cât și contele Ignatieff deosebirea

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmare 2).

— Ei bine, să trăiască Dumnezeu! ți se el foarte serios, aceasta ne probează că cobolzii s'au instalat aici, și de ar avă bunătatea a mi se arăta, mie, care de când sînt am tot dorit a face cunoscința lor, fără a pute zări vr'o dată batăr unul, m'ași felicita cu atât mai mult de a-mi fi ales odaia aceasta, în care o se dorm sub protecția lor amabilă.

— Nu, domnule doctor, nu, replică Ulf, aici nu sînt cobolzi; acesta este un loc trist și blăstemat, Dta o sci bine, un loc, unde vin stahiile locului și deranjează și strică tot ca ființele necurate ce și sînt, precând mititeii cobolzi sînt amicii omului, ei nu cugetă la altceva, decât a le face serviciu. Ei nu duc nimic cu sine...

— Dincontră, ei aduc! Le sci toate, jupăne Ulfe dară cine-ți spune că n'am și eu în serviciul meu particular, un cobold, care mi-a premers aici?

El va fi luat luminarea, ca să facă foc, și ca să aflu, sosind aici o odaie încăldită; el mi-a fi deschis poarta, sciind ca tu esci un mare poltron și că tu mai fi făcut să aștept mult; în sfârșit el te va însoți și-ți va ajuta să mi aduci ceva de cină, dacă vei arăta voie bună spre aceasta, căci tu știi că cobolzii nu iubesc oamenii neglijenți și că ei servesc numai pe aceia, cari au voința bună de a servi pe alții.

Lămurirea aceasta aduse ceva linisce în cei doi auditori; Nils îndrăzni a vizita cu ochii săi cei mari albaștri, păreții salei și Ulf, după ce îi dădu o cheie, care deschidea scriinul din odaia păzitorului, se hotărî a merge să-i gătească ceva de cină.

— Ei, Nils ți se avocatul cătră micul său lachen noi nu vedem cu felinarul acesta miserabil, ce ni-lă lăsat; vei face paturile mai târziu: până una alta despachetează geamantanul. Pune-l pe masă.

— Ei domnule Doctor, ți se băiatul, nu-l voi putea ridica singur, că e prea greu!

Bine ți ci, replică avocatul sînt hârtii întrînsul, și aceste sînt foarte grele.

El puse însuși, nu fără osteneală, geamantanul pe un scaun ți cînd;

— Adă, dară traista cu hainele

N'am adus decât cele indispensabile nu va figrea. Nils ascultă, însă nu putea desface traista.

— Te am credut mai isteț! ți se avocatul cam nerăbdător. Mătușa ta imi spunea...

Cred că tea prea lăudat buna Gertrudă!

— O! replică băiatul, eu sci foarte bine deschide geamantanele, dacă nu sînt incuete... Dară spune-mi domnule Goefle adevărat este că dta ai un cobold?

— Un ce? un cobold? Ei! da imi uitasem! Tu crești dară în cobolzi băiete?

— Da dacă sînt de aceia. Așa i că ei nu sînt răi?

— Nu, mai cu samă pentru că ei nici nu esistă.

A, Dta chiar ai ți se...

Am ți se-o ca să-mi bat joc de nătărăul acela. Pe tine, Nils nu voiesc să te cresc în astfel de prostii. Tu sci că nu voiesc a face din tine numai servitor eu voiesc a-ți da crescere și minte dacă voiu putea

— Totuși domnule Goefle, mătușa-mea crede tare în spirite, bune și rele!

— Guvernanta mea crede în astfel de ființe! Înaintea mea nu să laudă cu de aceste! Vești cum ne amesc oamenii? Ea se face cu minte când am timp de a povesti cu dînsa... Dară nu, nu, ea nu crede în de aceste, ea vorbesce numai așa. ca să te înveselească!

— Dar aceste nu me veselesce imi face frică! nu pot adormi!

— În cazul acesta, ea n'are drept. Da ce faci? Așa se desface o traistă, risipind toate pe jos? Așa te a învățat părintele dela Falun serviciul?

— Dar domnule Goefle, eu n'am servit pe părintele. El m'a luat numai la sine ca să-mi bat joc cu băiatul

dintre lumea germană și slavă, isbesc fără milă în legăturile, prin cari se credeau legați amicii absolutismului de dincolo și cei de dincoace de Weichsel. Dacă bat la ușă întrebările cele mari ale secolului, coteriile nu sînt în stare a le denega intrarea. Se cere un om întreg și o programă chiară, spre a putea conduce cu succes politica esternă. Amiciția cu Germania — amiciția cu Rusia, eată doi poli. Politica austriacă trebuie se graviteze spre unul din acestia. O clătinare mai în dreapta mai în stînga ar isola numai monarchia. Ea ar deveni în modul acesta impotentă față cu conflictele europene și i s'ar repeta poziția critică, ce o avu pe timpul resboiului de Crimeea din vina contelui Buol.

Precum se clătina ați contele Kalnoky între Germania și Rusia așa se clătina odinioară contele Buol între Rusia și între puterile vestice. Numai celui absolut puternic îi succede a și susține până în sfârșit preponderanța în rola de mediator între două partide contrahente. Politica austriacă credea, că, observând în resboiul de Crimeea față cu ambele părți rezerva, îi va succeda a apăsa după plac cumpăna. Lord Palmerston și Napoleon III însă se decisă spre resboiul cu Rusia peste așteptările bărbaților de stat din Austria, ear Rusia, vedîndu se părăsită de Austria, încheiă pace cu puterile vestice fără ca vre una din acestea se considere dorințele Austriei. Se poate, ca Austria se vrea a se decide, cu toate esperințele triste ce le făcî, la o a doua ediție a rezervelor?

Pericolul ați e mai mare ca atunci. Ați se nizuesce Rusia a ne separa de Germania spre a pute iurme apoi, în alianță cu Italia Serbia și Muntenegru, în monarchia austro-ungară.

Pe elementul ați atât de cu influență al cechilor îl va mulțami pe deplin o atare politică de înstreinare de către Germania ear ministrul austriac, care ar sprigini în politica esternă spiritul acesta anti-german, ar fi înșiriat între sântii naționali ai cechilor.

Se pare că aici e punctul de mănecare, din care puceșdînd se pot esplica contradicțiile dintre politica internă și politica esternă a Austriei. Fiind contele Kalnoky în stare a esopera o apropiere temporală spre Rusia, el va deveni în direcțiunea aceasta profetul politiceii slavo-federalistice. În chipul acesta s'ar restabili cea mai plăcută armonie între sistemul Kalnoky și sistemul Taaffe. Acești doi miniștri ar putea în modul acesta, mergînd mână în mână, să schimbe tot ce s'a privit din partea Germanilor de base nestremutavere ale monarchiei. O Austrie slavă, în alianță cu Rusia, deși s'ar întrebuița din partea Rusiei numai la întreprinderi panslavistice, ar realiza visurile cele mai încumetate a lui Kolar, Palacky, Havliczek și Ljudevit Gaj.

Peste puțin vor trebui să se resoalve lucrurile. Ministrul de esterne Giers va sosi țilele acestea la Viena.

El va încerca, basat pe vederile contelui Kalnoky, a zădărnici alianța Austriei cu Germania. Politica austriacă esternă se desvoaltă fără a fi influențată de parlament și de forțele populare. Vocea noastră va suna poate în pustie și temerile noastre, pe cari le exprimăm referitoriu la o eventuală retăcire daunoasă a Austriei, poate că nu se vor lua în considerare, cu toate acestea noi vom urmări schimbările în politica austriacă și ca organ al opozițiunii germane vom cere susținerea principilor, cari au fost observate în cei din urmă trei ani. Nu noi cerem inovațiuni. Opozițiunea cere a se observa politica esternă de până acum a monar-

chiei cu atât mai vîrtos, căci ea însași o aprobese la timpul seu. Ținuta noastră de 3 ani încoace, adecă cam din Septembrie 1879 de când cu finalizarea alianței austro-germane, dovedesce destul de chiar, că noue nu ne e atîta de a face opozițiune. Causa și numai cauza e normativă pentru noi. Noi credem, că n'ar fi chiar o fericire, pentru statul austriac când contrarii contelui Taaffe, cari au sprijinit până acum în delegațiunii politica esternă a monarchiei, ar fi necesitați se provoace o opozițiune față cu politica rusofilă a contelui Kalnoky.

Din Paris ne aduce firul electric scirea, că principele Iérôme Napoleon fu arestat. Arestarea lui e cel mai potrivit și unicul răspuns, ce putea da republica franceză la manifestul principelui adresat națiunii franceze. Nici o dată n'a plesnit vre-un pretendent cu mai mare cutezanță forma de stat și legile existente, ca și principele Napoleon prin manifestul afigiat în 15 a lunei curgătoare pre casele Parisului. Este trădare a afirma că dînsul e următorul domnului napoleonișilor, de care domnie el nu va abdice nici odată; este tradare a provoca pre poporul frances la spargerea constituției, a-l apostrofa, că plebiscitul prin care s'a decretat actuala alegere a capului statului, e ilegală, căci codicele frances nu scie nimic despre ea. Semnificativ este, că principele Napoleon pășesce cu manifestul său îndată după moartea lui Gambetta.

Iolibois a interpelat în cameră despre arestarea principelui Napoleon. Dînsul susține, că publicarea manifestului este numai delict de presă. El s'a folosit numai de dreptul seu, guvernul însă a trecut preste a le sale. Ministrul de justiție respunse, că manifestul nu fuse numai publicat, ci și afigiat pe edificii. Aceasta s'a adus la cunoștința justiției, care în toată libertatea a decis arestarea. Judecătoria va decide mai departe. Guvernul e decis a veghia, ca legile statului se fie respectate de toți cetățenii și chiar și de principele Napoleon. Floquet aproabă răspunsul ministrului și face propunerea ca toți membrii familiilor, cari au domnit vre-o dată în Franția, se fie eschiși de pre teritoriul Franciei, din Algeria și din colonii. Cere tot odată și urgența propunerii sale. La propunerea lui Martin Feuille se statorosce ordinea țilei și cu 417 contra 89 se aproabă ținuta guvernului și se decide urgența propunerii lui Floquet cu 328 contra 112 voturi.

În Cetinje a erupt criza ministerială. După o depeșă din Catharo ministrul de esterne, Radovic, ministrul de resboi, Plamenac și de finanțe Cerovic, și-au dat dimisiunea. Principele încă nu s'a declarat față cu aceste dimisiuni. La cas că ele vor fi primite, Radovic va fi denumit de ministru plenipotențiar în Constantinopol și Gerovic de guvernator în Niksic.

În Stambul se petrece tot comedia cea veche. S'a descoperit o conjurațiune a cerchesilor contra sultanului. Lucrul a ajuns la ciocnire formală între garda albanesă și conspiranți, în care dintre cei din urmă au rămas mulți morți. Frica în palat și oraș este foarte mare.

Cestiunea dunăreană se află tot în stadiul vechiu. Țiarele austriace se află îndemnate a susține că la conferența din Londra România va fi admisă numai în cazul, dacă va accepta ca basă a desbaterilor cunoscuta propunere Barrère. Țiarele din România încă nu rămân deoate cu răspunsul, și cu deosebire „Romanul“ le dă răspunsul potrivit.

Țiarele „Națiunea“ în Numărul 1 din 5 Ianuarie st. v. a. c. ne comunică în cestiunea aceasta următoarele:

Până la întrunirea conferenței dunărene la Londra se vede că are să mai curgă încă multă apă pe vale. Causa este că puterile n'au hotărît încă asupra întrebării: Să se invite și România la conferență sau nu? În timpul din urmă a intervenit și Serbia pe lângă marile puteri ca să fie admisă la conferență. *Politische Correspondenz* este informată că străduințele Serbiei n'au fost zadarnice. Din cauza aceasta guvernul din Belgrad s'a hotărît să trimită un reprezentant oficios, care se asculte desbaterile în conferență. Dificultățile le a sporit însuși guvernul din Bucuresci, cerînd sprijin când la Viena, când la Petersburg și declarînd că propunerea Barrère nu o poate primi cu nici un preț, dar va așterne conferenței un compromis.

Din cauza atitudinii României se poate întempla ca conferența se remănă fără nici un rezultat, de oare-ce Austro-Ungaria după cum se scie, a pus ca *conditio sine qua non* primirea neschimbată a propunerii Barrère. Cei din Bucuresci de sigur trăiesc în credința, că nici o putere nu se va hotări se si-lească pe România se primească hotărârile conferenței. De altă parte atitudinea Rusiei însuffă neîncredere de oarece guvernul rusesc a respuns la invitațiunea englesă, că Rusia va consimți la prelungirea puterilor comisiunii europene numai sub anumite condițiuni. Despre natura acestor condițiuni, acoperite cu vîlul secretului, în zadar și bat capul diplomației. Toate privirile sînt îndreptate spre d. Giers, despre care se dice că cu ocașiunea venirii sale la Viena va căuta se înlătore toate dificultățile ce întâmpină soluțiunea cestiunii dunărene. Până acum este puțină speranță de succes și așa sferile diplomatice se mîngăie cu aceea, că conferința va hotărî prelungirea puterilor comisiunii dela Galați pe un an sau pe doi ear rezolvarea tuturilor celorlalte cestiuni se va lăsa pe timpuri mai bune.

„Naumovicz“.

În numărul precedent am făcut amintire despre eșirea din legătura bisericeii greco-catolice a unui membru însemnat al acestei biserice și despre convertirea lui la credința greco-orientală. Acesta e prepositul Ioan Naumovicz. Am vedut și curagiul, cu care sciù se pășească față cu atotputernica Romă catolică și vederile, ce le are acest bărbat relativ la primatul papal. „Deutsche Zeitung“ în numărul său din 14 Ianuarie ne împărtășesce unele detaiuri despre acest bărbat. Naumovicz a fost între anii 1873 și 1879 conducătorul fracțiunii rutene în casa deputaților, ba chiar capul aceleia. În anul 1879, făcîndu-se alegeri nouă, Naumovicz trebui se cedeze mandatul de deputat unui polon, căci propa ganda acestor-a căștigase în districtele rutene teren valorabil. De atuncea și până în anul trecut nu se mai auđi de numele Naumovicz. Spre supriinderea lumii se vesti de odată, că în Galiciia între Ruteni se făuresc comploturi, cari au de scop separarea Galiciiei de Monarchie și împreunarea ei cu Rusia. În procesul de înaltă trădare escat în urma faimelor de soiul numit, în care fu incurcat și Naumovicz bărbatul acesta respisese înaintea judecătoriei acusa în mod resolut. El nu făcî nici un secret din aceea, că pe cât ti e de mare patriotismul pe atât își iubesc și

său bolnav, și noi ne petreceam bine, crede-mă! Noi făceam cât era dioa, corăbii mici de hîrtie sau sănii mici, din miez de pîne!

— Al al bine că scie aceasta țise doctorul în drepturi mănios; și Gertruda îmi spusese că tu te ai făcut în casa aceea așa de folositor!

— O! domnule Goeffle, am fost foarte folositor!

— Da, pentru corăbiile de hîrtie și săniile din miez de pîne! Aceste sunt lucruri foarte folositoare de sigur: dacă, în etatea în care esci nu scii face altceva

— Ei, domnule Goeffle sciu chiar atîta ca și ceialalți băieți de țece ani!

— De țece ani, la naiba? tu esci numai de țece ani? Și mătușa ta te face de trei-spre țece sau patru-spre-țece! Ei bine ce ai, tîndală? De ce plîngi.

— De ce mă înfrunți, domnule doctor! Nu este vina mea, că sînt numai de țece ani.

— Așa este. Eată prima vorbă cu minte de ați-diminueată de când am fericirea a te avea în serviciul meu. Ei bine, stergeți ochii și nasul! Nu sînt mănios pe tine. Tu esci mare și tare pentru etatea ta acesta este ceva și ce nu scii, vei învîța, așa i?

— Așa, așa, domnule Goeffle. Nu pretind mai mult. Dară vei învîța iute?... Eu sînt foarte nerăbdător, te avertizez!

— Da, da, domnule Goeffle, am se învîț îndată Scii face un pat?

— Da cum să nu? La părintele, eu mi-l făceam pe al meu, singur singurel!

Sau nu l-ai făcut nici decăt? Tot una o se vedem!

— Ei, domnule Goeffle, mătușa-mea mi-a țis ați diminueată, când a venit la Falun, să mă trimită cu Dta: „Tu nu vei avea nici un lucru în castelul uude ai să te duci cu stîpănul tîu. În castelul baronului de... de...“

De Waldemora.

— Da, da, așa a țis. Acolo sînt odăi frumoase pururea curate, și o grămadă de domestici, cari fac tot Dl Goeffle voesce să fi acolo și se comandezi în locul Dlui căci el nu numai voește a lua pe Francois fiind-că Francois nu rămăese în odaie. El se duce de bea și-și petrece cu ceialalți lachei, și Dlui este nevoit a umbla pretutindinea și a l chema când are trebuință de ceva. Aceastal deranjează. Dlui nu inbește astfel de lucruri nici de căt.

Tu te vei purta bine; tu vei rămănea tot pe lângă Dlui, ai priceput? Tu-l vei servi, și alți te vor servi pe tine.

— Așa dară, țise doctorul, astfel, de socoteală ți-ai făcut?

— Ei, eu mă port bine, domnule Goeffle; stau tot pe lângă Dta, precum veđi; eu nu voiu umbla cu lacheii cei mari din castel!

— Ar fi mai bine!... Dară te vei și păđi!

— Nu este altă cale spre castelul nou, decăt lacul?

— Nu, în adevăr; de ar fi alta, precum veđ, tu ai și fi la lacheii cei mari, galonați.

— Ba nu domnule Goeffle, fiind că Dta nu o voești!

Dar căt era de frumos acolo!

— Unde? La Waldemora?

— Da, așa să numeșce castelul nou...

O! Domnule Goeffle, a fost cu mult mai frumos decăt aici! Și acolo era atîta lume! Acolo nu mi ar fi frică!

— Foarte bine, domnule Nils, aceastați umblă Dtale prin cap, palatul acela, plin de lume, de sgomot, de luminări, de aurării, de desordine și de mănăcri!

Din parte-mi, nu este gnstul meu a petrece noaptea la bal și a împărtăși în țiaua următoare din întemplantare o odaș cu patru sau cinci tineri nebunatici, aprinși de vin sau de ceartă! Mie-mi place a mănca puțin, însă adese și liniscit, a durmi vr'o câteva oare, însă cu ticnă.

Eu, altcum n'am venit aici să-mi petrec. Am a regula afaceri importante pe sama baronului; îmi trebuie odaia mea, masa mea, uneltele mele de scris și ceva linișce.

Îl aflu neamabil, pe scumpul acesta baron, uitându și în mijlocul festivităților și petrecerilor sale

poporul său și pe atât se ține și el de propria biserică și de limba aceluia. Declarațiile acestea ale lui Naumovicz au provocat în cele din urmă cestiunea așa numită rutenă. Dacă li s'ar lua Rutenilor biserica lor proprie limba rutenă ar degenera într'un dialect polon și naționalitatea rutenă ar înceta a mai exista ca factor politic.

În ostul Europei religionea și naționalitatea sunt strins legate una de alta. Astfel e în Galiția. Caracteristica naționalității e confesiunea. Polonul e romano-catolic pecând Rutenul greco-catolic. Rutenii au aparținut odinioară, precum arată și numirea lor de „uniți“, bisericii orientale. Sub domnia polonă, venind catolicismul la influență, s'a îndeplinit unația Rutenilor cu Roma. Uniunea aceasta a fost mai mult esterioră.

Episcopii ruteni recunosc, ce e drept, pe Papa de cap al bisericii, vaticanul fu silit însă a permite folosirea limbii rutene la serviciul divin și căsătoria preoților. Pe lângă deosebirea aceasta mai e și calendarul, care asemenea a contribuit, ca biserica rutenă și polonă se rămână separate una de alta. Rutenii au rămas și după Unație pe lângă calendarul Iulian, așa încât sărbătorile lor diferează de cele ale polonilor romano-catolici cu 12 zile.

Poporul ruten de pe sate nu știe, că papa din Roma e capul suprem bisericesc atât al său cât și al domnului său pământean. Totul ce-l surprinde e, că domnul său s'arbează crăciunul într'o zi, care pentru el e zi de lucru. Calendarul încă a contribuit mult la aceea, ca poporul ruten, cu toate asupririle polone se nu-și peară însușirile sale.

În Galiția Poloniei au venit la putere. S'au polonizat oficiu și școală, așa încât numai miliția și peșura mai amintesc, că Galiția e încă provincie austriacă. Milioanele cele 3 de Ruteni trăiesc încă, cu toate că s'a redus numărul reprezentanților lor din parlament la 3. Biserica proprie rutenă e scutul cel mai puternic al naționalității rutene. E deci de prevedut, că pentru de a desmembra pe poporul ruten, e de lipsă a-i jigni biserica. Din partea polonă se susține, ce e drept, că o parte a clerului ruten nutrește tendințe, cari ar ave de scop desfacerea uniunii cu Roma și reîntoarcerea în sinul bisericii ortodoxe reșcritene rusești. Punctul acesta a jucat mare rol în procesul de înaltă trădare. Procesul s'a terminat cu absolvirea acușătorilor, cu toate acestea arhiepiscopul Sembratovicz fu silit să repășească, ear' Vaticanul se vedu necesitat a preda mănăstirea basiliană din Dobromil, unica mănăstire a Rutenilor galițieni, iesuiților, spre a crea un contrapond propagandei ruso-ortodoxe; așa ne asigură cel puțin foile polone. Organele rutene vîd în o atare procedură a curiei încercarea, de a contopi biserica rutenă cu Roma.

Mână în mână cu luarea mănăstirii dela Ruteni se făcură strămutări și demisionări cu mai mulți prelați ruteni. În deosebi se subtrase capitolul din Lemberg unei fundamentale „purificațiuni.“ În castra polonă era mare bucurie pentru energia, dezvoltată în direcțiunea aceasta și se părea, că cestiunea rutenă e resoluțivă în modul dorit.

Vine acum scirea din Lemberg, că preotul I. Naumovicz a trecut la biserica ortodoxă rusească și că într'un script către Papa a și arătat motivele, cari l'au îndemnat se facă acest pas. Importanța acestui pas nu zace singur în aceea, că exemplul lui Naumovicz va afla imitatori, ci cu deosebire în impregiurarea, că avem ocaziune a face o privire

în dispozițiunea ce domnește în Galiția între Ruteni. Departe trebuie că au ajuns lucrurile în Galiția, încât un preot cărunt să se vadă necesitat a eși publice din o comunitate bisericească, în a cărei mijloc a jucat până acum o rolă atât de însemnată! Afacerea aceasta merită și interes eminent politic. Dacă ar fi situată Galiția în sudul sau vestul monarhiei, din punct de vedere politic ar fi indiferent, că Rutenii susțin s'au nu uniunea cu Roma. Galiția e provincie mărginașă cu Rusia, de aceea e trecerea lui Naumovicz la biserica rusească de deosebită însemnată, care interesează și alte cercuri și nu numai pe cele bisericesci. Propaganda catolică ultraistă poate produce rezultate chiar opuse la Ruteni. Interesele austriace și cele specifice polone, trebuie se scim, nu sînt identice. Austria n'are interes a face capital din cestiunea rutenă.

Varietăți.

* (Reuniunea română de cântări din Sibiu.) După strălucitul concert al reuniunii, despre care făcuserăm amintire în Nr. trecut al diariului nostru, în 6 Ianuarie a. c. s'a arangiat din partea reuniunii o petrecere cu joc în sala dela „Împăratul Roman“. Petrecerea a fost foarte animată. Sînt rare zilele de veselie a le românilor. În criticele timpuri de astăzi, unde sîntem condamnați a purta numai sarcinile statului avînd a se bucura de beneficiile lui poporul cel ales, toată năsuința noastră ne este îndreptată spre a conserva cele ce ne-au mai ramas. Și omul, care precum și noi e atacat până și în existența sa națională numai are când să-și facă voia bună. Petrecerea a avut caracter curat familiar. Înimă curată inimă sinceră întimpinați ori unde priviați, și ne cădea bine a observa aceasta, căci numai încrederea și conlucrarea reciprocă sinceră ne mai poate salva. *Vivat sequens.*

* (Arestarea principelui roșu.) Din incidentul arestării principelui Jérôme Napoleon, care ca șef a domniei napoleoniștilor a candidat la tronul Franciei, ne simțim îndemnați a reflecta la viața dînsului de până acuma.

Jérôme Napoleon este fiul regelui de odinioară Lustik de Westfalia din căsătorie cu o principesă de Württemberg. În anul 1853 la denumit Louis Napoleon principe de Franța senator și consilier de stat. Cu un an mai târziu a comandat o diviziune la Crimeea, de unde s'a reîntors nu preste mult după cum se știe din cauză de boală. De atunci i-a rămas numele de „Plon“ „Plon.“ În 1857 s'a căsătorit el cu principesa Matilda, fiica lui Victor Emanuil, dela care i se născură doi fii Victor și Louis, fitorii pretendenți la tronul Franciei și o fiică Adelaida. În anul 1861 la provocat principele Aumale la duel pentru un atac îndreptat în senat asupra Orleansilor, însă Jérôme Napoleon refuză de a se duela. Cu asemenea antecedente de bună samă nu va căștiga nici un pretendent inima francezilor. E lucru cunoscut mai departe, că principele Jérôme Napoleon se avanta preste socialiști și liberali cugetători și trăia în continuă ceartă cu evlavioasa Eugenia.

După căderea imperiului petrecu câțiva ani în Italia, regatul socrului său, după aceea se reîntoarse în Franța, unde petrecu până acuma în liniște. Principele Jerome trece în ochii poporului de o figură comică și republica franceză va face foarte bine dacă pentru această înaltă trădare îl va da

preste graniță. El e de 61 de ani și s'ar putea aștepta dela el mai multă înțelepciune și tactică.

* (Catastrofa din Berditschew). Durerosele sciri despre arderea cercului în numitul oraș s'au adeverit în tot cuprinsul lor. Din cenușa cercului s'au scos până acum mai mult de 300 de cadavre. Starea în care s'a aflat mai multe cadavre arată, că în desperata luptă mulți au fost sfărmași și sferticați înainte de a deveni pradă flacărilor. Mai multe trupuri s'au aflat dărăburite pe sub bănci. Mulțime de copii zăceau în bucăți pe sub celelalte cadavre. Guvernatorul din Chiev veni și el în oraș se privescă această catastrofă. Spectacolul era înspăimîntătoriu.

Toate cadavrele erau întinse pe un șes în fața orașului spre a se pute face mai cu înlesnire cunoascerea lor. Durerosele scene petrecute aici în fața ciungăritelor cadavre nu se pot descrie. Numărul cadarelor depuse până în a doua și după arderea cercului se urcă la 321, și nu se știe câte se vor mai fi aflat. Se dă cu socoteala, că încă mulți oameni se vor mai fi aflat printre ruine. Toate silințele de a mîntui ceva fură zădarnice așa de mare au fost confuzia și puterea flacărilor. Păreții cercului erau duplii. Spațiul dintre ei era umplut cu paie spre a servi contra frigului. Mai adaogem încă multul fîn și lemnele ce se aflau acolo, ca: scaune, păreți etc. Pompierii veniră prea târziu se dice din cauza, că tolumbele le-au fost înghețat în riu.

Scirile despre cauza escării focului sînt foarte diferite. Prima scire, că focul s'ar fi escat din o țigară, aruncată de un servitoriu în grajd, s'a desmintit.

După unele telegrame mai nouă focul lau pus nihilistii din Rusia. Scirea aceasta o a dus un student la Chiev și el și fu îndată arestat. Pe urmă s'a constatat că cauza incendiului a fost neglijența. Directorul cercului Costali, care avea a da reprezentațiuni cu o rudenie a sa, cu Ferroi, fu arestat, căci înainte de catastrofa bătă cu cuie câteva uși. Sa constatat însă că el numai spre a cruța publicul de curent a făcut o aceasta. Perderile orașului Berditschew cauzate prin acest foc sînt necalculabile.

După catastrofa cu teatrul de pe Ring din Viena din 8 Decembrie 1881 aceasta e cea mai teribilă și a costat mai multe vieți de oameni. Viața a mii de oameni e pusă în joc prin neglijența unor indiviți fără conștiință.

* (Biletul contelui Wimpffen adresat contelui Kalnoky) s'a prelat prin ministrul președinte dietei în original. Biletul cu cunoscutul cuprins laconic e scris pe hârtie de epistole foarte fină cu trăsurile caracteristice diplomatice. Trăsurile mari și fine par a fi depinse și nu prea dovedesc, că autorul lor ar fi în ultimele momente ale vieții sale.

Cuprinsul biletului face impresiunea unei invitații la prînz și nici decît a întrepunerei „la Majestate Sa împăratul“ pentru muere și copil, ca se nu aibă aceștia a suferi pentru urmările nenorocitei chirii. Un contrast mai pătrunzător nu-ți poți închipui decît cum e cel dintre eleganța biletului și dintre cuprinsul acestuia.

* (Reînpatriarea Ciangăilor). În afacerea aceasta s'a ținut zilele trecute sub presiunea deputatului P. Szontagh earăși o conferență în care s'a primit concludul: a se recerca guvernul ca se însemne căile și mijloacele precum și spriginul statului, preste tot basa, pe care s'ar pute efeitul reînpatriarea.

că eu numai sînt un student tiner, lacom de muzică și de valsuri. Am să-i spun dimineață cum cuget eu despre aceasta. Ar fi trebuit, să-mi muleze apartamentul acesta, sau ori care altul, de parte de egomot și scutit de oameni îndrăzneți.

Nimic nu m'a reținut a mă reîntoarce la Calun vedînd mirarea lacheilor la sosirea mea, și perplexitatea lor, neputîndu-mă adăposti convenabil; zăpada însă mi a făcut teamă, și lui Loki îi era cald!

Din norocire mi adusei aminte că în vechiul Stollborg este o odaie îndrăcită care nu o voește nimenea și nici nu se va oferi nimenui.

Iată că am sosit, și că ne aflăm bine aici. Măne, Nils, imi vei curăți de aici praful și toți painjinii. Eu iubesc curățenia!

— Da, domnule Goefle, voi spune aceasta dlui Ulf, căci eu nu sînt destul, de mare a curăți pe acolo sus!

— Da, da, o să-i spunem lui Ulf!

— Dară spune-mi, domnule Goefle, de ce-i dic la odaia aceasta, odaia ursoaicei?

— Este un nume, ca și altul, răspuse dl Goefle, ocupat cu rînduirea hîrtilor sale în lădița mesei, și aflînd nefolositor de a explica lui Nils blasonul.

Totuși el observă cum creștea frica băiatului.

— Ei, da ce ai? îi dîse cu nerăbdare. Tu mă urmăresci pas de pas și tu mi ajuți la nimica?

— Mi frică de urs, răspuse bravul Nils, și Dta ai vorbit cu domnul părinte la falun de ursoaica cea mare. Bine am auzit-o!

— Eu? Am vorbit de ursoaica cea mare? A! Da, adevărat!

Părintele se ocupă de astronomie, și noi dîceam... dară liniștestete voinice! Noi am vorbit de constelația ursoaicei cei mari, care este în cer.

— A! Ea este în cer, ursoaica cea mare! esclama Nils cu bucurie. Așa dară ea nu este aici? Nu va veni în odaia aceasta?

— Nu, dîse avocatul rîdînd. E prea departe prea sus! Dacă ar voi să se coboare, și-ar zdrobi ghiarele. Ei, nu-ți mai este frică?

— O! Nu, nici decît. Numai de nu ar cădea jos!

— E! Ea este ținută acolo sus de șapte cuie de diamanți frumoși, crede-mă!

— Bunul Dumneșu a bătut-o cu cuie, fiindcă a fost rea?

— Așa se vede! Dar acum nu-ți mai e frică de ea?

— Nu, dîse Nils cu un gest foarte sceptic.

-- Dute dară de caută pe Ulf și spune-i...

— Domnule Goefle, Dta ai mai vorbit și de omul de zăpadă!

— Da. Ei, spunemi! tu ascultă la toate, ce se vorbește... foarte frumos!

— Da, domnule Goefle, răspuse Nils cu sinceritate, eu ascult la toate.

— Ei, apoi ce cugetă ce este omul de zăpadă?

— Nu știu, dl părinte și-a dîs rîdînd: „Te duci dară la omul cel de zăpadă?“

— El va fi vorbit de un munte, ce se numește așa, precum mi-se pare.

— Ba nu! Dta ai dîs: „Tot așa drept merge?“

Și părintele a răspuns: „El vînează mereu pe lacul său.“ O! Eu pricep limba svedă crede-mă, așa de bine ca cea dalecarliană.

— De aci concludi...

— Că în lacul, peste care tocmai am venit este un om de zăpadă care umblă!...

— Așa este! și care este însoțit de un urs mare! Tu ai imaginație, mititelule! Este un urs alb sau negru?

— Nu știu, domnule Goefle.

— Totuși ar trebui să scim aceasta, înainte de ce începem să cinăm în odaia asta. Dacă s'ar pune cu noi la masă?

Nils bine vedea că dl Goefle își bătea joc de el, și începă și el a ride.

Doctorul se felicită de mijlocul său spre vindecarea copiilor de frică, pre când Nils, devenit earăși tăcut îi dîse:

— Domnule Goefle, aid' să mergem de aici! E loc prea urit!

* (Istoria unei denumiri.) Un jurist absolut fu aplicat pe rând pe lângă mai multe oficii ca practicant nesalarisat și ca diurnist salariat nu toamă splendid, fără ca să o poată aduce la o aplicare definitivă, cu toate că competase de nenumerate ori. Competând deci de altă dată la un post de cancelist devenit vacant, își aculose pe lângă testimoniile de cari dispunea, și cele 70 de rugări ce i s'au fost respins de câte ori au competat, spre a dovedi, că de câte ori s'a rugat fără succes pentru de a i se oferă un post stabil. După scurt timp îi sosi decretul de denumire.

* (La facultatea din București) se vor înscrie de aici înainte după cum ne spune „Națiunea din 6 Ianuarie și studenți cari vor prezenta bacalaurate sau testimonii de maturitate streine. Primirea se va face după ce toate aceste acte vor fi legalisate de ministerele de unde le posed visate de ministerul României esterne.

* Cununile de flori, ce s'au adus la ceremonia funebră a lui Gambetta, au fost în număr de 1020.

Cea mai scumpă s'a prețuit cu 600 franci, cea mai efină cu 20 franci. Un cunoscător a prețuit toată această mulțime de flori la 100,000 franci.

Mai nou.

După un telegram din București al lui „Egye-tértés“ legătuinea României dela Paris a notificat guvernului seu; că Ministerul lui Duclere nu consideră de obligatoare pentru sine punctele intermediare ale lui Barrère stabilite și acceptate sub guvernul de mai nainte, și că prin urmare din partea Francei nu vor întimpina impropovire principială modificările ce le doresce România pentru esecutarea regulamentului de navigațiune.

Ministrul de resboiu diu Francia e recercat a cerceta, nu cumva a început a fi seduși și aparținători de ai miliției la vătămarea datorințelor lor. Unii din deputați afirmă, că mai mulți oficeri ar fi mers ȳilele acestea la Chantilly la principele de Orleans și ministrul de resboiu s'ar fi vȳduț indemnat, a interȳice strict mergerea la Chantilly.

Mai mulți deputați pretind eschiderea din armată a principelui de Orleans. Principele Napoleon se află bine și e tractat cu multă rezervă. Bonapartiști fac în continuu larmă pentru Napoleon, ear foile din bulevard se ocupă în coloane întregi cu persoana lui. Publicul începe a se rȳci față cu afacerea aceasta.

Bonapartistul Cuneo d'Ornano a recunoscut în Cameră, că el însuși ar fi afigiat placatele cu manifestul napoleonid. El susține, că manifestul nu vătēmă legea adusă în anul 1881.

Loterie.

Mercuri 17 Ianuarie n. 1883.

Brün: 7 47 51 58 90

Bursa de Viena și Pesta.

Din 18. Ianuarie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	118.30	118.20
Renta de aur ung. de 4%	85.55	84.50
Galbin	5.65	5.63
Napoleon	9.51 $\frac{1}{2}$	9.05
100 marce nemȳeci	58.75	58.70

Nr. 778 S.

[338] 1-3

CONCURS.

Subscrisul consistoriu oferă un stipendiu de 500 fl., pe trei ani unui tiner, carele se va pregăti în institutul agronomic din Ungarisch-Altenburg pentru profesura de agronomie la institutele de teologie și de pedagogie.

Petenții au se producă următoarele documente:

1. Atestat de botez că sânt români gr. or.
2. Atestat de maturitate de gimnasiu s'au de scoala reală.
3. Atestat dela medic, că sânt de constituție sȳnătoasă.

4. Atestat că afară de limba română mai posed și limba maghiară și germană în așa grad, ca se poată asculta prelegerile la numitul institut.

Mai departe cel ce va câștiga acest stipendiu se va deobliga a servi la preȳisele institute cel puțin 10 ani de ȳile,

Petițiile instruate cu atestatele de mai sus au se trimită încoaci până la finea lui Iulie 1883 st. v.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 18 Noevre 1882.

Consistoriul diecesan.

Ioan Popasu m. p.,
episcop.

Nr. 319.

[337] 3-3

EDICT.

Nicolae Isdrailă de religiunea gr. or. din Slimnic cercul Sibiului, carele de trei ani cu necredință a părăsit pre legiuita lui soție Maria n. Hania tot de acolo, fără a se scȳ ubicațiunea lui, se citează prin aceasta: ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict se se presen teze la subsemnatul scaun protopres biteral ca formatrimonial de I. instanță căci la din contră și în absenție se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra de soția s'a. Sibiu 20 Decemvre 1882.

Scaunul ppresbiteral gr. or. al tractului Sibiului ca for matrimonial de I. instanță.

Publicațiune.

Un tiner care posed bine limba romana și maghiară și este perfect în afacerile notariali comunale pe lângă un salariu de 15 fl. v. a. la lună și — afară de spălat, toată proviȳiunea lângă subscrisul numai decât poate fi aplicat ca adjunct notarial.

Galeca (comitatul Arad) 1883
Ianuarie 14 c. n. [339] 1-3

Gavril Ardeleanu m. p.,
notariu cercual.

Zambach și Gavora.

Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec. [205] 18-30

în Budapesta, strada Vațului, Văczı utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebnica, cădelnițe, pacifical, candelde de altar, policandre pentru biserici, ricide, chivot, cărți de Evangelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele

LOTERIA ESPOZIȳIUNEI TRIESTINE.

Tragere irevocabil în

18. Februarie 1883.

1. nimeritor principal: bani gata 50.000 floreni sau 8.800 galbini.
2. nimeritori principali: bani gata 20.000 floreni sau 3.500 galbini.
3. nimeritori principali: bani gata 10.000 floreni sau 1.750 galbini.
4. nimeritori principali: Colet și cercei cu brilante, preț 10.000 floreni.

Patru nimeritori: Scule de aur cu brilante și mărgelile în preț de câte 5000 fl.

Cinci nimeritori: Scule diverse în preț de câte 3000 fl.

987 nimeritori în preț de câte 1000, 500, 300, 200, 100, 50 și 25 floreni.

1000 nimeritori
în preț de
fl. 213.550

Una soarte 50 cruceri!

1000 nimeritori
în preț de
fl. 213.550

Comande pe lângă acluderea a 15 cr. spese de port sânt a se adresa la

[336] 3-4

TRIEST,
P. Grande N. 2.

Despărțământul loteriei Esposiȳiunei Triestine

FILIALA VIENA
Fleischmarkt N. 2.

[338]

2-3

Numai odată

se ofere o ocașine așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu jumetate prețul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continentul Europei, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintăiu și cea mai însemnată fabrică de oroloage, a închis de o cam dată fabrica sa, încredințându-ne pe noi cu vânȳarea fabricatorilor sale. Aceste așa numitele oroloage de buzunariu-Washington sânt cele mai bune de pe lume, sânt foarte elegant gravurate și înfrumșate și lucrare după sistemă americană.

Toate oroloagele sânt repassate (examinat) pe secundă și garantăm pentru fie-care 5 ani

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sântem guta a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine. 1000 remontoire de buzunariu fără cheie de întors la toartă, cu mantă de cristal, regulate cu acurateȳă extra-ordinară pe secundă; afară de aceasta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., preț de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul. 1000 ancore esemplare de lucș din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arȳtător de secunde, sticlă lată de cristal, mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.

1000 oroloage-cilindre înfrumșate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 oroloage ancore de argint veritabil de 13 loți, probat de oficiul monetariu c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Oroloagele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.

1000 oroloage remontoire-Washington de buzunariu din argint greu și veritabil de 13 loți probat la oficiul c. r. de punciare, pe lângă garanție severă repassate pe secundă, cu mechanism de nickel așa încât oroloagele aceste n'au nici când lipsă de reparatură. Oroloagele aceste au costat mai nainte fl. 40 și astăȳi se capetă cu prețul fabulos de efin numai cu fl. 20. Afară de aceasta lângă fie-care orologiu se dă grătuț un lanț, medalion și cutie de catifea.

1000 oroloage pentru doamne de aur veritabil cu 10 rubinuri, mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 oroloage remontoire de aur veritabil pentru domni sau doamne, mai nainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 oroloage de părete cu încuadratură de emailul cel mai fin și cu mechanism de snat, mai nainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 unul repassat.

650 oroloage destepătoare cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și ca oroloage pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 pendule cu lucru foarte fin de sculptură în cășulii înalte gotice de lemn, de întors în fie-care a optă ȳi, regulate fin pe secundă, foarte frumoase și imponente; de oare-ce un astfelu de orologiu și în 20 de ani mai are preț indoișă nu lipsească astfelu de orologiu din unei o familie, mai cu samă pentru că astfelu de piesă de cabinet este decor în fie-care locuință. Oroloagele aceste costan mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preț esceptional de efin de fl. 15.75 unul.

Comandând cine-va oroloage pendule are se adauge și o arvună.

Adresa:

Desfacere de oroloage

Fabriciei de oroloage Fromm.

Viena Rothenurmstrasse Nr. 9, Parterre.